

Tango Tidende

Nr. 2 - juni 2008

Copenhagen Tango Festival **3**

Det var ikke kun solen, der dansede i pinsen. Det gjorde også 1.400 tangodansere, da den hidtil største tangofestival i København løb af stablen.

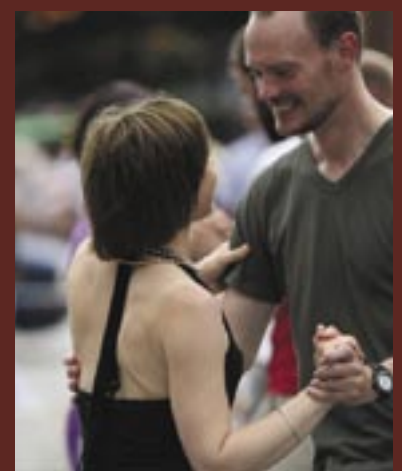
Førstegangs- festivaldanser

3

Tango er et sprog

6

Sommertango i København

11

Kolofon

Har du noget at berette om tango, så skriv til Tango Tidende. Det kan være en artikel, en rejsebeskrivelse, nogle betragtninger, et godt billede eller en tegning. Det kan også være rene annoncer. Alt, som har med tango at gøre, modtages med glæde og vil blive taget med i de redaktionelle overvejelser. Henvendelser sendes til: Mads Bruun Pedersen, Tyge Krabbes Vej 1, 2300 Kbh S.

Bestyrelse

Formand: Mads Bruun Pedersen,
3258 6448
e-mail: madsbruunpedersen@mac.com

Kasserer: Poul Ebbe Rasmussen,
3331 0107
e-mail: pebbe@rasmussen.mail.dk

Sekretær: Jane Engelund, 3116 7520
e-mail: jane_engelund@yahoo.dk

Bestyrelsesmedlem: Michael Porsborg
Hansen, 3322 1199
e-mail: michael.porsborg@gmail.com

Bestyrelsesmedlem: Lars Lomborg,
2030 5925, e-mail: lars@tango-cph.dk

Suppleanter:
Henrik Gødsbøll, 2040 2297
Lotte Hyllegaard, 2729 4996

Redaktør: Mads Bruun Pedersen, e-mail:
madsbruunpedersen@mac.com

Layout: Marianne Smedegaard Hansen

Medlemskab
Kr. 180 om året inkl. blad
(Bank: BG Bank, Reg.nr.: 1551,
Kontonr.: 1-678-3528)
Abonnement: 1 år/fire nr.: kr. 100.
Løssalg af enkeltnr.: 25 kr.

www.tangoforeningen.dk

Gengivelse uden særlig aftale er ikke tilladt.

ISSN 1398-8484
Udgivet af Tangoforeningen, 10. årgang

Forsidefoto: Scener fra Tangofestivalen
2008 i København. Foto: Claus Kunckel

Rettelse:

Billederne side 6-8 i Tango Tidende nr. 1 2008 er taget af Rolf Båth, og ikke Anders Andersen. Vi beklager fejlen.

Annoncepriser:

1 side: 1000,- kr.
1/2: 500,- kr.
1/4 side 250,- kr.

Deadline 2008:

1. september
1. december

Trin på trin

Enmillionsyvhundredeogseksoghalvfemstusindeogotteogfirs skridt plus nogle enkelte fejltrin blev det til, da knap 1.400 dansere gik til den på dansegulvene under den nys overståede Copenhagen Tango Festival.

Det viser den officielle optælling fra Dansk Skridttællerselskab Ups., som også kan berette, at gennemsnitslængden på et tangoskridt er på 96,8 cm faldende til 88,3 cm sidst på natten for ud på morgenen at genvinde lidt af det tabte ved at nå op 93,7 cm.

Omregnet til trin i en trædemølle koblet på et elanlæg svarer det ifølge beregninger foretaget af Elsparkefonden til den energiudladning, der skal til for at holde Øresundsbroen oplyst en enkelt nat mellem mørkets frembrud og dag gry i juni måned.

Er det ikke mageløst, hvad tal kan gøre ved tango, som er så meget andet end noget, der kan gøres op i tal og tabeller?

Jo, og det er selvfølgelig noget farligt vrøvl, for alle og enhver ved jo, at den opsparede energi ikke bare kan oplyse Øresundsbroen, men også til tilstødende landanlæg.

Nå, men spørg til side: Men hjælp fra en stadig større kreds af foreningens medlemmer som frivillige tangoaktivister lykkedes det at afholde den hidtil mest velbesøgte festival. Ud over at der var et meget flot opbud af danske dansere var der også entusiaster fra så forskellige lande som Tyrkiet i syd til Island i nord, Rusland i øst til Storbritannien i vest – og herimellem sikkert også nogle, som kom fra helt andre egne.

Som man kan se af de nøgletal, der er optrykt inde i bladet, så er festivalen vokset i deltagertal over de seneste fire år, hvilket betyder, at den har indtaget sin faste plads på det internationale tangofirma-

ment. Det kan vi alle godt være stolte af. Når hertil kommer, at et arrangement som dette ikke har kostet os noget – ja, faktisk gav et lille overskud – så er der grund til at være tilfredse. Derfor skal der fra bestyrelsen lyde en stor tak til alle, der har bidraget til at få festivalen til at gå i hak. Uden jeres hjælp var vi nok næppe sluppet helt så smertefrit igennem disse dage – og nætter – som tilfældet var!

I dette nummer bringer vi en "notits" fra et af foreningens medlemmer. Han efterlyser ideer til at få flere folk ud på milongaerne, især nye, som ikke er helt "gå-ud-vante" i vores miljø. Det er et problem, som også andre har rejst flere gange før. Derfor er det flot, at der tages initiativer til at få gjort noget, som kan styrke sammenhængskraften i miljøet.

Allerede i dag er forskellige aktiviteter vokset frem af dansernes egne tiltag – www.beforetango.dk for eksempel. Tidligere har andre aktive stået for en uforpligtende "legestue", som tog sammen ud på dansestederne. Også nogle af underviserne er sammen med kursisterne taget fælles på milonga. Det kan alt sammen bidrage til at gøre det lettere for nye at komme ud at danse. For det er det, der ofte kan være den vanskelighed, der gør, at miljøet har en ret høj gennemstrømning af folk, som har snuset til dansen, men som efter en sæson eller to ikke rigtig har fået foden indenfor, og derfor søger andre aktiviteter. Det står naturligvis enhver frit for at vælge bogbinding eller andet i stedet for tango, som interesse. Men det er nu ærgerligt, hvis et tangofrafald kunne være undgået med nogle enkle sociale hjælpetrin. Så derfor: Hold jer ikke tilbage med forslag, men følg opfordringen i den omtalte notits.

Lykkes det, kan det jo være, at vi kan nå op på enmillionihundredeogotteoghalvfemstusindeogfemhundredefireogtres trin til næste års festival. ■

Mads Bruun Pedersen

Arrangementer i Tangoforeningen 2008

August: Lørdag 16. august: Tango på Axeltorv

Oktober: Lørdag 4. oktober: TF's 10 års jubilæumsbal

December: Torsdag 11. december: Tangoens Dag

Workshop med Sigrid og Mazen under Copenhagen Tango Festival. Foto: Claus Kunckel.

Camilla og Martin under en workshop på festivalen. Foto: Claus Kunckel.

Festival og fodkvaler

Skal man virkelig gå så grueligt meget besvær igennem, for at komme til at danse? Og er det virkelig det værd? Tvivlen dukker op mere end en gang under festivalen, som her beskrives gennem en førstegangsfestivaldancers oplevelser og ømme fødder i en samling af dagbogsnoter. Trods tvivlen og trængsler, trængsel og trang plads er det alligevel det hele værd, når man bliver til et firbenet tangodyr.

Af Lene Byriel

Torsdag aften sidder hverdagen stadig så meget i kroppen, at det er med tøvende skridt, vi griber udfordringen fra aftenens undervisere, der beder os om at danse alene rundt i salen og lade tangoen krybe ind under huden.

Vi stritter stadig også lidt imod igennem de næste tre numre – det er først hen imod slutningen af workshoppen, at vi overgiver os, men så tager vi også skridtet fuldt ud: Glemte trin, sekvenser og indlærte *moves*. Vi lytter til musikken og lader os føre af den.

På milongaen bagefter mærkes effekten tydeligt: Vi driver rundt i et roligt *flow*, og selvom der er mange på gulvet, bliver der taget hensyn:

Vi danser med musikken og hinanden og mærker af og til en fremmed krop liste sig forbi - en forsigtig fod, en kantet hofte og et lille bump fra et par bløde balder. Vi er ikke alene, og det er okay. Nu er festivalen endelig i gang.

Tango i radiobiler

Fredag nat går der radiobiler i den på gulvet: Alle de nye trin skal afprøves, det er tid til at imponere. Der bliver spjættet og suset rundt, og folk bræger ind i hinanden.

Et af sammenstødene starter en mindre hanekamp: Hannerne skændes indædt om, hvis skyld det var. Lidt senere tackles en kvinde så voldsomt, at parret vælter. Fortumlede går de af

gulvet. Alle danser mest med sig selv, og der bliver ikke taget de store hensyn. Vi uøvede lister af gulvet.

"Godt, de snart tager hjem igen", hvisler min sidekvinde ud mellem tænderne, mens hun stadig smiler imødekommende til den stille strøm af cruisende mænd på udkig.

"Alle de lækre kvinder. For alle de gode mænd danser jo kun med dem", fortsætter hun dæmpet.

Klart – det er *survival of the fittest*, og vi tilhører simpelthen bare ikke den lækre elite. Endnu.

Jeg tager skoene af og går hjem, opsat på æde morgendagens undervisning rådt. Vi har et helt år til at blive bedre. Kom an, smarte tangotyper.

Wokshop med Sigrid og Mazen. Foto: Claus Kunckel.

Famlerier og firbenede tangoddyr

Lørdag og søndag rammer sommeren pludselig byen. Eftermiddagssoolen banker ned og sender horder af vinterdepressive københavnere misende ud i lyset. Vi andre går ind i mørket, ind i den stillestående lugt af hengemt gymnastiksal. Ind til endeløse forsøg på at få tunge danske ben til at bevæge sig med argentinsk elegance.

"No, no, not that way", skærer lærerens stemme igennem musikken, da han spotter vores famlerier. Det er på én gang både trygt og heftigt stressende at komme i armene på ham: Han fører som en drøm, men i det

splitsekund, noget går galt, slipper han og viger tilbage i afsky, som havde man udsendt en giftsky: "Nooo!"

Vi er langt fra dansk hyggepædagogik, og hans yndige alf af en partner har nogenlunde samme tilgang: "Up, down, pivot. Up, down, pivot...UP, DOWN, PIVOT!", kommanderer hun med stigende stemmestyrke i et forsøg på at få mine ben til at makke ret. Mens samtale angiveligt fremmer forståelsen, gør gentagelse det tydeligvis ikke. Hun efterlader os i eksistentiel tangokrise. Vi har fået så mange tæsk i dag og synes selv, vi har taget dem med oprejst pande. Men nu er det næsten nok. Gider ikke det ski-

de tangopjat mere. Vi stønner i varmen og pipper forsigtigt om en pause. Niks, ingen nåde.

En tår vand, og så prøver vi igen. Og så er det pludselig, det lykkes. Det var jo rigtigt, hvad de sagde, lærerparret. Vi bliver et firebenet tangoddyr, der bare glider hen over gulvet, og selvom det måske ikke ser særlig smukt ud, så mærker vi det begge: Nu virker det. Hurra.

Tangozombie

Mandag er euforien stendød, hvert skridt gør ondt – hvorfor er der ikke nogen, der har hyret en fodmassør? På den ene side kan jeg ikke holde mig væk: Som en anden tangozombie danser jeg med alle, der byder op. På den anden side orker jeg faktisk ikke så meget som et lille pust fra en bandoneon mere, er træt af toner, trin og tætte abrazos, selvom jeg aldrig troede, det kunne ske. Men nu er det nok.

Tre kvarter tager beslutningen om at gå. For alle er der jo, musikken spiller, og der er fem timer tilbage af festivalen. Men min bløde sofa kalder, jeg smækker benene op og falder øjeblikkeligt i søvn. Da jeg vågner og prøvende tager et par skridt, er jeg ved at tilte på de ømme forfødder. Tid til fodbad og massage, for i morgen skal vi til undervisning. Glæder mig allerede. ■

Milonga i Kedelhallen med orkestret Combo Tango. Foto: Claus Kunckel.

Regnskab for festival 2008

Udgifter		Indtægter	
Ahlefeldtsgade	10.000	Forsalg, Pass & Workshop	180.000
Cafe + mad	14.000	Entresalg, Pass & Workshop	14.000
Diverse	10.000		
Diæter	6.000		
Fotograf	6.000		
Hotel	27.000		
Kedelhallen	30.000		
Lys, lyd, scene, piano	54.000	Torsdag, Entre & garderobe	13.500
Lærer	73.000	Fredag, Entre & garderobe	35.500
Løn - DJ/Entre/Garderobe	16.000	Lørdag, Entre & garderobe	38.500
Orkester	29.000	Søndag, Entre & garderobe	22.000
Pynt & udsmykning	2.000	Mandag, Entre & garderobe	8.000
Reklame	10.000		
Taxi & flybilletter	23.000		
Udgift total	310.000	Indtægt total	311.500
Resultat			1.500

Fakta om festivalen	2008	2007	2006	2005
Workshop deltagere	110	94	96	72
Solgte milonga-pass	150	145	200	130
Antal gæster				
Torsdag	230	230	250	195
Fredag	365	279	250	205
Lørdag	383	366	250	210
Søndag	280	347	250	190
Mandag	110	90		
Total	1368	1312	1.000	800
Budget	311.500	290.000	245.000	230.000
Resultat	1.500	5.500	18.000	-19.000

Scener fra Copenhagen Tango Festival 2008. Foto: Claus Kunckel.

Er tango som et sprog?

At kunne lære et sprog, så man faktisk kan tale det, kræver kendskab til grammatik og ord. Kender man dem, er grundlaget for en samtale lagt, også selv om man har forskellige accenter, filosoferes der over i denne artikel, som trækker sammenligningen mellem indlæring af sprog og tangotrin op.

Af Michael Hansen

Man kan have mange grunde for at gå i lag med et nyt sprog. Men i sidste ende må det vel være, fordi man har et ønske om at udtrykke sig. Eller der er nogle, man gerne vil kunne kommunikere med. Det tager vel et par år, før man kommer så langt.

Selvfølgelig afhænger det meget af ens tidligere erfaring. Hvis man allerede behersker adskillige sprog, så tilegner man sig hurtigere et nyt. Indlæringen er også hurtigere, jo yngre man er. Nogle har et bedre sprogøre end andre. Men for at kunne blive 100 procent flydende, kræver det som regel, at man har fået det ind med modermælken.

Slid

Alle os andre, som er kommet i gang midt i livet, vi må slide for det. Og vi er godt klar over, at man ikke kommer til at beherske et sprog ordentligt ved at gå til undervisning en gang om ugen. Det kræver en indsats.

Derfor melder vi os til kurser og tage privatlektioner. Derefter kan vi så et par gange om ugen afprøve vores kundskaber. I starten er det svært. Det kan kræve en del overvindelse. Man vil helst gerne konstruere sætningen inde i hovedet, før man udtaler den. Når man så får det sagt, er problemet det, at modparten tror, at man rent faktisk kender sproget og svarer spontant på det, man siger.

For at holde samtalen i gang skal den næste sætning gerne falde prompte. Derfor prøver mange at opbygge nogle færdigkonstruerede sætninger, som man kan lire af i løbet af samtalen. Og det er for så vidt godt nok. Et sted skal man jo starte.

Men man må helst ikke glemme, at det ikke nødvendigvis drejer sig om at kunne konstruere en masse svære sætninger grammatisk korrekt. Det gælder om at kunne samtale. Og med

det for øje er det måske knap så vigtigt om grammatikken er helt på plads. En interessant samtale afhænger ikke af sætningskonstruktion. Men af det sagte. Man skal helst holde sig til emnet og undlade at gentage sig selv i det uendelige.

Flirt og ballade

Som med alt andet er det sjovere, når man begynder at beherske sproget. Når man ikke skal oversætte, inden man udtaler. Så kan man digte, lege, flirte, lave sjov og ballade. Fortælle anekdoter og spille skuespil. Konstruere sine egne ord og sætninger. Men det kræver selvfølgelig, at ens samtalepartner behersker sproget i samme grad. Ellers er der en masse små finurligheder og betoning, som bliver misforstået eller går tabt.

Selv om man kun samtaler med en ad gangen, må man ikke glemme, at der er mange andre tilstede. Det lykkes bedst, hvis man bruger lidt af sin opmærksomhed på at følge de andres samtale. Hvis alle de andre er enige om at være stille, er det måske lidt upassende at begynde at råbe op.

Ligeledes er det også svært for de andre, hvis man forholder sig tavs og afventende, når alle de andre er i gang med en livlig og sprudlende diskussion. Men hvis man i store træk prøver at holde sig til det tema, som bliver lagt frem, så går det som regel.

Ordforråd

For at beherske sproget kræver det selvfølgelig, at man er fortrolig med grammatikken, og er i besiddelse af et stort ordforråd. Det kan være et stort arbejde og et surt slid at komme der til. Men selv om man kommer til at bruge årevis på det, så skal det til.

Bare ikke i weekenden. Det er noget, man må prøve at lægge ind i hverda-

gen. Det passer ikke så godt ind i en samtalen, hvis man hele tiden stopper op for at få sætningen rigtig og prøver den igen og igen. Eller spørger partneren, hvordan noget skal udtales. Så er der noget, der går tabt.

Der er alt for mange, der bruger en fredag aften på at terpe uregelmæssige verber. Og det er ikke spor hyggeligt at høre på. Man bør træne dem, men træne dem derhjemme. Så selv om det nogle gange bliver til noget sludder, så snak løs. Forkert udtale er bedre end ingen udtale.

Det er det, vi gør i weekenden. Mødes for at hyggesnakke. Man behøver ikke være ekspert for at sige noget poetisk. Ganske simple sætninger sat samme på den rigtige måde er fuldt tilstrækkeligt. Og som vi kender det fra digte, så må man gerne snyde lidt og bruge omvendt ordstilling for at få det til at gå op. Det vigtigste er, at det, der bliver sagt, passer til omstændighederne i sin form og udtryk, betoning og intonation.

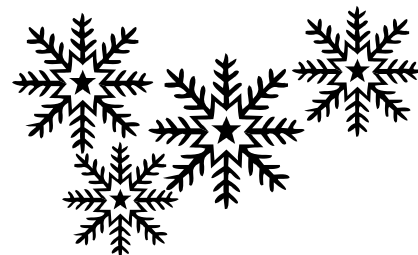
Accent

Det dejlige ved dette sprog er, at man kan tillade sig at bevare sin accent. Vi vil naturligvis alle gerne beherske sproget. Men det er sjovere, når vi har hver vores udtale. Det er sjovere at konstruere sine egne sætninger end at sige det samme, som er sagt tusind gange før. Så klem på med grammatikken, klem på med de uregelmæssige verber. Og lad os mødes så tit som muligt for at snakke. Men sig noget. Noget sjovt, noget poetisk, noget ironisk, noget personligt, noget latterligt, noget smukt, noget sludder. Noget nyt og anderledes i stedet for at bøje verber!!! ■

Dansende par under Copenhagen Tango Festival 2008. Foto: Claus Kunckel.

Russisk vintertango

Her på tærsklen til den tilstundende sommer, bringer vi lige til tilbageblik på den forgangne vinters tangoeskapader i Skt. Petersborg. Og der var noget at komme efter, hvis man havde valgt at tilbringe sin tango nytårsaften der, fremgår det af disse dagbogsnotater.

Af Anders Andersen

"Jeg har danset næsten hver aften, og er blevet vist rundt her og der af Katya (en dame, jeg mødte ved tango festivalen på Krim). Hendes mand var i samme tidsrum sammen med andre fra St. Petersborg til tangofestivalen i Amsterdam. Jeg fik dog hilst på ham nytårsaften.

De første par dage var det lidt stressende med alle de mennesker... og sproget, som jeg ikke forstod en "brik" af og de kyrilliske tekster!

En milonga i St. Petersborg. Foto: Anders Andersen.

De unge

Rusland og Ukraine er de "unges land". Det er især de unge damer, der dominerer overalt (det smitter også af på aldersgennemsnittet i det russiske tangomiljø).

Til trods for det store overskud af kvinder i det russiske samfund, er der en vis selvregulering i tangomiljøet. Så forholdet kønnene imellem er ligesom herhjemme.

Jeg oplevede kun DJ-musik under opholdet. God argentinsk tango iblandt melankolsk russisk tangomusik.

Jeg følte metroen i St. Petersborg næsten lige så sikkert som subwayen i New York. Modsat i Danmark, hvor det går den forkerte vej pga. manglende konsekvens for dårlig opførelse!

Langsom ekspres

Den 27: Ankomst til St. Petersborg kl. 8.10 lokal tid. Blev hentet i lufthavnen af Anatoly. Havde ellers brugt meget tid på at finde ud af, hvordan

man kommer til centrum med offentlig transport.

Men det er altid dejligt at blive mødt af nogen, og Anatoly fortalte mig en masse om diverse bygninger på vej til centrum. Men der var meget trafik, så det gik langsomt i forhold til metroen, som han kaldte ekspresruten.

Da vi endelig nåede frem, var det med at finde vej igennem en bygning, der var pakket ind i plastik. Derefter kom vi ind i en gård, hvor hotellet lå.

Det var et trestjernehotel med bad/toilet, helt nyrenoveret og meget flot udført håndværksarbejde. Prisen var 650 kr. pr døgn. Personalet var venligt og hjælpsom, og alt fungerede undtagen ... det trådløse Internet.

Stikket til verden forsvundet

Den 28: Efter morgenmaden havde jeg travlt med at lede efter internetadgang på diverse caféer m.m. med min Skypetelefon. De var der, men låst fra omverden.

Til sidst havnede jeg dog på en internetcafe. Efter at have betalt for opkoblingen, var der stadig ikke hul igennem til min telefon eller "bærbare pc".

Nå, men efter at ekspedienten var en tur under bordet og havde pillet lidt ved den stationære PC'er, virkede skidtet endeligt. Trådløst Internet er en by i Rusland!!

Jeg fik så kontakt med både Olga og Katya på SMS, og min rejsemaker Rolf fik det på Skype. Men ellers opgav jeg næsten fuldstændig Internettet, og koncentrerede mig om byen og tangoen der.

Jeg fik så aftalt med Katya, at hun ville komme og

hente mig på hotellet kl. 22.20, så vi kunne gå til en milonga, som havde åben fra kl. 23.00 til 03.00.

Den 29: Om eftermiddagen mødte jeg Katya på metrostationen "Sen-naya Ploschad". Hun viste mig rundt i den indre by og fortalte mig om de smukke kirker og palæer.

Efter at have gået meget rundt, var det rart med en lille anretning på en meget hyggelig cafe beliggende op til en kanal.

Om aften mødte jeg Olga på "Nervskeja station", og vi fulgtes til en milonga tæt ved stationen. Den var rent størrelsesmæssig som Tingluti, og stuvende fuld med en del damer, som ventede at blive budt op.

Volgadame

Den 30: Ligesom den foregående dag mødte jeg Katya på samme station, og hun viste mig de steder, vi ikke nåede den foregående dag.

Om aften hentede Olga mig i sin bil på metrostationen "Vasileostrovskaya". Derfra tog vi til en milonga nord for floden Neva, hvor det hovedsagelig er begyndere, der kommer.

Det var et typisk undervisningslokale med spejle. Da det var den næstsidste dag i året, var der en løftet stemning. Der var en såkaldt muskuløs - jeg vil kalde en "Volga-dame", som var pyntet godt med rødvin.

Hun hev fat i mig, proppede kager og hældte rødvin i munden på mig, og sagde: 'Nu skal vi to danse'.

Det blev til en kamp om styring, hvor hun blandt andet svingede sine ben op mod loftet. Sveden bare haglede af mig - jeg holdt ikke længe... jo, det var en rigtig Volgadame, der kan sætte en mand på plads!

Vi havde vel været der i ca. tre timer, så kørte vi nogle stykker sammen med Olga til en milonga syd for floden. Meget hyggeligt sted, som mindede mig om Buenos Aires. På denne milonga mødte jeg den eneste udlænding. Han kom fra Tyskland.

Det blev sent nat, og Olga kørte mig til hotellet.

Nytårsaften og Putin på storskærm

Den 31: Året sidst dag på egen hånd. Det blev en meget lang gåtur langs "Fontanka"-kanalen, forbi vinterhaven til krydseren "Aurora". Den, der med sine kanoner udløste bolsjevikernes storm på Vinterpaladset.

Nytårsmilonga i St. Petersburg. Foto: Anders Andersen.

Så var det tid til en lille anretning på en røgfylt cafe, (røgfrit er en by i Rusland) og derefter videre til artillerimuseet, som desværre var lukket. Men det var dog muligt at tage billeder gennem jerntræmmerne.

Om aften gik jeg med Olga til nytårs-milongaen på "Pesnja", en cafe med plads til kun 40 personer. Men det var et godt arrangement, trods det at det kun var DJ-musik. Maden var god, og der var masser af dans for mit vedkommende.

Ved midnat blev det nye år skålet ind - og pludselig tonede præsident Putin frem på en tv-skærm, der hang på væggen. Han holdt sin nytårstale. Det føltes underligt, når man er vant til dronningens nytårstale! En herlig aften, der endte sent.

Den 1: Ja, den halve dag gik med at stå op. Men nu skulle metrosystemet afprøves på kryds og tværs. Der er normalt en helt hærske af mennesker, der benytter metroen. Der var et tilfælde, hvor en dame råbte af mig og gav mig et kraftigt skub i ryggen, så jeg bare røg ind i toget med hatten hængende ned i nakken - ja endnu en Volga-dame.

Den 2: Dagen før hjemrejsen viste Katya mig igen rundt i byen. Senere på eftermiddagen satte hun mig på en ældre rundvisningsbus med en "russisk" talende guide, som i to timer kørte rundt i St. Petersburg.

Ved aftenstid tog jeg til milonga

"Pesnja", der hvor nytårsaftenen var blevet holdt. Det blev til endnu en aften med megen dans til den bitre ende. Olga og Katya kørte mig til hotellet - ja, det var jo lidt vemodigt at sige farvel.

Den 3: Der var kun to timer til at sove, til jeg skulle stå op. Jeg skulle jo lige have den sidst milonga med, vækning kl. 3.30 - "UF".

Taxi kl. 04.30 (den kom først kl. 4.50, og chaufføren ville have mere, end hotellet havde sagt, jeg skulle betale, nemlig 1.200 rubler. Taxi krævede 1.400, da vi nåede frem til lufthavnen. Panik - men jeg nægtede at betale mere!!)

Flyafgang kl. 7.10 (russisk tider). Morgenkaffe hos Richard i Kastrup kl. 09.00. 🍷

En milonga i St. Petersburg. Foto: Anders Andersen.

Kultisk tango uden benspjæt i Lima

Af Henrik Andersen

Er der tango i Peru? Ja, selvfølgelig er der det. Der er vist ikke mange steder i verden, hvor denne dansekultur ikke har slået rod – måske lige bortset fra nogle lande i midten af Afrika. Jeg bruger bevidst udtrykket "dansekultur", fordi tangoen ikke bare er en kropslig udfoldelse til en bestemt type musik.

Tangoen er et kulturelt fænomen med dybe rødder i de rio-platensiske metropoler Buenos Aires og Montevideo. Tangoen er en måde at dyrke det sociale samvær med normer og uskrevne regler på – tangoen er også et tekstunivers, som vi, der ikke mestrer det spanske sprog, har svært ved at trænge ind i.

Autentisk

Alligevel dyrkes tangoen verden over – nogle steder er der oven i købet næsten autentiske udtryk for tangokulturen. I USA, hvor jeg i en 10-års periode qua mit arbejde besøgte en række storbyer, var det stort set kun i San Francisco, jeg oplevede autentisk tangokultur (nær Berkeley University). Gang på gang spørger man sig selv, hvad det er for elementer, der gør os gale med tango – og hvad det er for mennesker, der især tiltrækkes, når det nu er en fremmed kultur for de fleste af os.

Mange holder af kropslig musisk udfoldelse under sociale former. Der findes megen god og glad danse-musik med mere eller mindre formaliserede bevægelses- og trinmønstre, som nogle af os ret hurtigt finder for ensformige og for lidt udfordrende for fantasien.

Mangfoldighed

Tangomusikken derimod rummer en mangfoldighed af stilarter og udtryk i brugen af rytmiske fraseringer og polyfoni, som man sjældent hører i anden populærmusik. Dansen er mest af alt et systemkompleks med stiltræk og regler for trinelementer. Disse reg-

ler er dog under opløsning – det ser man på nattens milongaer, hvor især de yngre dansere frigjort leger med nye "forbudte" trin.

Vi gamle rynker lidt på næsen af det – de unge elsker det. Blandingen af musisk udfoldelse og intellekt, som kendetegner den gode danser, tiltrækker mange med højere uddannelse, kunstnere og almindeligt begavede livsnydere.

Tango i Lima

Derfor – sagt meget kort – er tangoen knyttet til storbyer – og især sådanne med et solidt akademisk miljø. Derfor kunne jeg i Peru kun finde tango i Lima. Selv efter grundig søgen på Internettet fandt jeg ikke tangoaktiviteter i de andre storbyer i Peru – de kan dog være der, men i så fald i en meget lille privatkreds af mennesker.

Min kone Hanne og jeg var på en treugers rundrejse i Peru, og vi skulle bl.a. opholde os et par dage i nogle af de store byer Trujillo – Lima – Arequipa – Cuzco. Men kun i Lima fandt vi tango – og der udfolder den sig hver aften forskellige steder i den store og noget kaotiske by.

Vi havde et stramt og spændende rejseprogram, hvor især de gamle indianerkulturer skulle studeres – og så måtte tangoen vige – trods alt! Og dog. Det viste sig – på et af flere ophold i Lima – at der lige i nærheden af vores hotel i Miraflores (hvor der er en del milongaer) var milonga i restaurant Patagonia.

Ingen 'benspjæt'

Hanne og jeg startede aftenen med en god argentinsk middag og fortsatte med milonga i de små lokaler. Der var en næsten kultisk stemning hos de efterhånden 30-40 gæster. Gulvet var kun ca. 25 m², og der var sjældent mere end 5-6 par på gulvet – og mere eller mindre de samme par. Der blev danset klassisk salonstil med megen social disciplin på gulvet – ingen

avancerede "benspjæt"! En rigtig god oplevelse.

Hanne og jeg "gav den" i et par tandaer, hvor vi helt klart men diskret blev studeret af de mange, der sad og puslede med deres drikkelse. Jeg tror, vi passerede. Jeg havde en fin dans med en meget høj pige af japansk afstamning – jeg skal hilse og sige, at mange asiater har en receptiv og næsten kontemplativ fornemmelse for dansen og deres partner.

Desværre måtte vi ret tidligt tilbage til hotellet – vi skulle op næste morgen kl. 06 – og vi skulle pakke og videre på odysseen. Jeg fik for en gangs skyld ikke talt med de lokale. Men de svarede godt til min opfattelse af den typiske tangodanser uden for Argentina. ■

Hit med ideerne

Med det formål at få endnu flere ud på milongaerne inviteres du hermed til at komme med dine idéer (skøre indfald er også velkomne) til, hvordan får vi afmystificeret det at gå på milonga og hjulpet især nybegyndere ud af deres "milonga-angst".

Jeg har allerede nogle idéer. Men du har sikkert også nogen? send dem til mig, også selvom de ikke er helt finpudsede. Så laver vi en lille "task-force" til udvikling af idéer med det simple mål at skabe initiativer til at få flere begyndere ud på milongaerne.

Kontakt Kolja på: rieffestahl@gmail.com

Hvor skal vi danse i sommer?

Også denne sommer er tangodansere heldigvis ikke ladt i stikken. Flere af byens tangosteder sørger for, at tangovågerne holdes åbne.

Juni

Tango i DansePavillonen, Wagnersvej 19, Kbh. SV (www.tangopavillonen.dk)

Hver mandag i juni, juli og august: Intraundervisning kl. 18-19, derefter Salon fra kl. 19-22.

Tango på vandet (www.tangofabrikken)

Ved Kaffesalonens ponton tæt på Dr. Louises Bro/Nørrebrogade er der på tirsdage, når vejret og arrangørerne vil det, udendørs milonga fra kl. 19 – 22. Gratis intro. kl. 18-19.

Tango Practica, Islands Brygges Kulturhus, Kbh. S (www.tangourquiza.com)

Til og med onsdag den 18. juni er der åben practica fra kl. 20 – 23.30.

La Milonga (Tingluti), Valhalsgade 4, Nørrebro (www.lamilonga.dk)

Hver fredag er der intro kl. 20-21 og milonga til kl. 01.30

La Mini Milonga på Tango y Vinos, Herluf Trolles Gade 9, København K

Hver onsdag i juni fra kl. 21

TABA Tango (www.tabatango.dk)

Hver lørdag i juni, juli og august. Tjek hjemmesiden for lokalitet.

Amazone Tango (www.amazonetango.dk)

På Islands brygge (ved træpromenaden) byder kvinderne op til udendørs tango om søndagen, hvis vejret tillader det kl. 17-20. (Dog ikke den 22. juni, men den 23. til Skt. Hans-tango samme sted).

Juli

Tango i DansePavillonen, Wagnersvej 19, Kbh. SV (www.tangopavillonen.dk)

Hver mandag i juli og august: Intraundervisning kl. 18-19, derefter Salon fra kl. 19-22.

Tango på vandet (www.tangofabrikken)

Ved Kaffesalonens ponton tæt på Dr. Louises Bro/Nørrebrogade er der på tirsdage, når vejret og arrangørerne vil det, udendørs milonga fra kl. 19 – 22. Gratis intro. kl. 18-19.

Sommertango i Fælledparken, Øster Allé og Borgmester Jensens Allé

Onsdagene den 2. underviser og DJ'er Gunner Svendsen og Miriam Fajenburg, den 9. underviser og DJ'er Eva Helsing og

Thomas Zelikmann og den 16. underviser og DJ'er Henrik Uldall og Eva Helsing. Intro kl. 19- 20 og milonga kl. 20 – 22. (Eventuel aflysning oplyses på dagen efter kl. 16 på tlf.: 33 66 74 41)

La Milonga (Tingluti), Valhalsgade 4, Nørrebro (www.lamilonga.dk)

Hver fredag er der intro kl. 20-21 og milonga til kl. 01.30

TABA Tango (www.tabatango.dk)

Hver lørdag i juli og august. Tjek hjemmesiden for lokalitet.

Amazone Tango (www.amazonetango.dk)

På Islands brygge (ved træpromenaden) byder kvinderne op til udendørs tango, hvis vejret tillader det kl. 17- 20.

August

Tango i DansePavillonen, Wagnersvej 19, Kbh. SV (www.tangopavillonen.dk)

Hver mandag i august: Intraundervisning kl. 18-19, derefter Salon fra kl. 19-22.

Tango på vandet (www.tangofabrikken)

Ved Kaffesalonens ponton tæt på Dr. Louises Bro/Nørrebrogade er der på tirsdage, når vejret og arrangørerne vil det, udendørs milonga fra kl. 19 – 22. Gratis intro. kl. 18-19.

Piso Nuevo, Vesterbrogade 24, Kbh. V (www.pisonuevo.dk)

Tirsdag den 19. august genåbner dansestedet på Vesterbro fra kl. 21.30 til 01 for sensommeren med en blanding af musikalske udfordringer.

Tango Practica, Islands Brygges Kulturhus, Kbh. S (www.tangourquiza.com)

Fra onsdag den 20. august er der åben practica fra kl. 20 – 23.30.

La Milonga (Tingluti), Valhalsgade 4, Nørrebro (www.lamilonga.dk)

Hver fredag er der intro kl. 20-21 og milonga til kl. 01.30

TABA Tango (www.tabatango.dk)

Hver lørdag august. Tjek hjemmesiden for lokalitet.

Amazone Tango (www.amazonetango.dk)

Tirsdag den 3. august bliver sidste gang i denne omgang, at kvinderne byder op på Islands brygge (ved træpromenaden) til udendørs tango, hvis vejret tillader det kl. 17- 20. ■

Tjek hjemmesiderne www.tango.dk og www.gotan.dk for evt. yderligere arrangementer.

Tango på Axeltorv

Lørdag eftermiddag den 16. august 2008, kl. 15-18

Til tonerne af tangoer fra de gamle mestre til nutidens tangotoneklang, vil der igen i år blive mulighed for en udendørs danseoplevelse, når tangodansere indtager en af byens centrale pladser, nemlig Axeltorv over for hovedindgangen til Tivoli.

Se mere information på www.tangoforeningen.dk

Tangosommerdans i Fælledparken

Igen i år står Københavns Kommune for afvikling af den traditionelle udendørs sommertango under trækroneerne i Fælledparken. Det foregår på den åbne, udendørs scene i Fælledparken (Borgmester Jensens Alle/Øster alle). Her bliver der lejlighed til selv at møde op og tage nogle venner med til en times tango-introduktion. Derefter vil der blive spillet DJ-musik til kl. 22.

Fornøjelserne foregår den 2. (Gunner Svendsen og Miriam Fajnborg), den 9. (Eva Helsing og Thomas Zelikmann) og den 16. juli (Henrik Uldall og Eva Helsing) fra kl. 19-22 (intro. kl. 19-20). Der er fri entré.

I tilfælde af regn, søg da oplysning på dagen på tlf. 33 66 74 41.
Se i øvrigt program på: www.kk.dk/sommerdans